

PHẦN 10

Là mẹ bà Diên hi vọng con gái mình hkn ai hã! Nghe Kim Ánh nói rõ số việc xảy ra hai tháng trước bà càng thmng con hkn. Gì—1 C "1C ÚG ÁAÀ 2 B Â ðÀ C

- Bà nói rõ cụ khách nào s³p ã n nhà mình? Nhìn bà x ng xái cí nhm s³p yón rCquí v±y?

- Bà Diên ÿi lên nhà, và ÿi vñ a nói:

- Tôi ÿ nh lát nóa ÿm »t mÑ ngmã sÁ nói luôn. Nhmng ông nôn nóng nhm v«y tôi nói bây giá v±y, có ÿiAu ông phñi hía v B tôi là bình t -nh, không nÙ gi±n và la m³ng con mình.

- Bà rào yón khi ãn tôi phát mËt.

Ông Tánh ngó xuông chiếc võng quen thu của mình, thong thả ngắm nhìn a nhè nhè

Bà Diên chầm chầm nói:

- Con Minh Châu nhà mình ở mà...

- Nó làm sao? Không là nó bỏ việc hay bị yêu vẩn?

- Không phải vậy! Con của nhà bên họ Minh Châu. Mình phần ở nhmng bà thì tán thành, Tới nó là.

Ông Tánh cau mày:

- Là cái gì? Bà có gì để nói?

Bà Diên khà thà dài:

- Minh Châu có thai ông à! Con của mình phần ở nên đi cùng Minh Châu qua bên này. Hai đứa a ã Dài Gòn hiện nay, sống không có nhmng nên chma dám ở nhà. Ông...

- Bà im đi!

Ông Tánh tím mắt quát to. Ông đã lo sợ có ngày nhm th này. Th không khó mà.

Xmng hàm bẻ ra, ông run giọng:

- Làm sao quá hả? Con của nhà này, vậy thì đi? Nếu mình ở ngày thì mang bẻ bả v? Con cái nhm vậy bà không th x h?

Ông Tánh run rẩy, thà h h ch ngã v ra võng. Bà Diên sợ hãi thếp xuông xoa ngực ông, mả mả:

- Ông ki. Bà Minh Châu à, ông vuở gi nh nghe ông. Tôi xin ông, ông y ng làm tôi sợ...

Đmng nhm đn yêu bực phát đó dĩ khiên ông yêu n không còn nghe nh óng lái bà nói. Ông thà h h ch, yoi bàn tay g y guýc b ngóc in thành m d x m dài.

Bà Diên quỳnh quàng chầm ra cả toan c u cứu xóm gi.

Ngoài h m, Minh Châu, Thanh s và kim Ánh đi vào v nhóng túi quà lính lính.

Thầy mới nhìn thì chạy ra ngoài, Minh Châu thặng thốt kêu lên:

- Ba tôi!... chắc là có chuyện rồi!

Ông Tánh lập tức chạy vào viện cứu Minh Châu chỉ bị khóc nhem nhem. Bà cô trả bệnh là tại cô. Cô trách mình thế này.

Kim Ánh phải an ủi bà Diên và bạn.

Còn Thanh sẽ tuy là vẫn làm cái nhemng anh Óra bình tĩnh, sáng suốt nhé. Anh chớ kể chuyện tra cứu các bác sĩ, trao đổi với các y bác sĩ và biện pháp xử lý cho ông Tánh.

Kể chuyện cho thầy ông Tánh cần phải phải chú ý máy trình trình tìm càng sớm càng tốt vì chuyện tìm của ông càng rõ ràng. Nếu cần thì nên đi và dùng thuốc sát khuẩn, khó biết sẽ mất ông sống bao lâu.

Ngay sau đó, Thanh sẽ nói về Minh Châu thầy sẽ phải phải anh làm thế nào ông Tánh qua nhà đi xử lý. Bà Diên cũng ý! Ông Tánh thì ở phần nhemng rồi phải xuôi theo mệnh nghĩa. Ông quá mệt mỏi và yếu nên bệnh này. Nhemng ông không chớ! Hết mệnh lên cần yếu là mệnh nghĩa tốt hơn ông đi cứu ngay. Chỉ biết chớ nên đi phải chú ý cho yên.

Bây giờ sau Thanh sẽ đi ông Tánh lên máy bay sang Mỹ.

Minh Châu rất muốn đi theo cha nhemng vì có thai, cô không được phép xuất cảnh. Bà Diên cũng không thể Hoàng bà nên hành...Cuối cùng chỉ có một mình Thanh sẽ.

Minh Châu đến và ông chung với Hàng ngày phải bán hết và chớ nghe lời thầy Thanh sẽ nói đi và

Cuối cùng thì như thế, sau khi ông Tánh phải chú ý xong.

Thanh sẽ nói về Minh Châu:

- Em nói với bạn là ba khỏe rồi. Vì mẹ chỉ quên nên ba nghe khi khó chịu vùng ngực chỉ cần máy. "y là bây giờ, các giáo sư bác sĩ nói chỉ một thái gian là quên.

Minh Châu xúc động:

- Em cảm ơn anh! Anh rất yêu và ba em quá! Chắc ba em còn ghét anh lắm?

Thanh sẽ nói cảm ơn:

- Không h. n nhm em ngh-ÿâu. Anh ÿang cÕg³ng ̣ ba nh±n ra thành ý cëa anh. Ba không nói gì vBanh nh mng qua ánh m³t, anh hiCũ ba ch® nh±n anh rxi Minh Châu ̣!

- Anh à, cái máy ÿó... ch³c là m³c tiẢn l³m hã anh?

- Này này! Không nói chuyỄn tiẢn nong ã ÿây nha!

- Em chỉ sç.

- Ch·ng có gì ̣ sç Ễ cç. Em cí xem nh m anhÿang lo cho ba cëa anh là ÿng r xi. Nói chuyỄn khác nghe Minh Châu.

Cô ngâythk:

- ChuyỄn gì hã anh?

- Thì chuyỄn anh vBem. Anh nh ðem quá ch ÿng Minh Châu ̣!

- ...

- Em nói gì ÿi? - Anh giéc.

- Em cÊng r® nhBanh!

- NhiẢu không?

- In ít thôi!

Thanh § o th® vÑng rxi tã an ÿi:

- Dù sao có ít v̄n hkn không. Cçm kn em, còn con cëa chúng mình? Nó còn làm em ÿau không Minh Châu?

Minh Châu cmái, nghe hÿnh phúc ÿang ùa vẢvBc çm giác s³p làm m½th±t lÿ ̄m.

Cô cmái khúc khích:

- Hxi này nó ngoan l³m! Có lÁvì squ© y em, em quay sang b³t ̣ n anh nên nó ngoan ngoãn.

- V±y thì tỄ rxi? Minh Châu. Anh yêu em. Anh yêu em nhiẢu l³m!

- Em cÊng yêu anh!

Tháng chÿp âm lĩch, sau g«n hai tháng qua Mũ, Thanh § và ông Tánh v ̄ Ả nmç. B® ngá là Thanh ao không báo trmç vBm Ñ ngmái. Ông Tánh và anh âm th«m vẢnhà làm mÑ ngmái b±t ngã. Ai n ̣ xúc ̣g ̣ n ía n mç m³t.

Ông Tánh bây giá m±p mÿp, h«ng hào hkn trmç. Không còn chút ÿau ð n khó chũ nào in trên nét m»t.

Bà Diên làm lễ bái tạ ơn mừng. Lẽ nào bái tạ không thành, lòng này thật vui vẻ.

Trước khi chào Thanh § o ý ng lên ngáp ngi ng rxi nói tăng ch ó tiêng Viêt:

- Nhân này có ý m>t ba m¹/₂ con chính thức xin phép ba m¹/₂ cho con jnc c cmf Minh Châu làm vợ Ỡ!

- Ồ!

Bà Diên và chị em Minh Châu tròn m³t kinh ngạc. Hoàng Báu vñ miêng hỏ:

- Ba dỠy anh Ỡy hã ba?

Ông Tánh jg ý nh:

- Ba là bệnh nhân yj yj Ầu trĩ chí không ph Ỡi là thỠy giáo bỠy c d-.

Sau này Minh Châu mbbi Ầ Thanh § tình c á g>p mÝt ngmá bỠn hñc thái trung hñc ck sã. Anh ta hñc khoa tiêng Viêt và làm viêc bên Mũ. Thanh § o không bỠ qua ck hÝ tranh thẽ hñc ngay mỠy câu mà anh cho là quan trñg. Anh bỠn còn cho Thanh § ý ch Í email cẽa mình và hĩa s¹n sàng giúp Thanh § hñ c tiêng Viêt.

Thanh § nghiêng ng mã chá câu phán quyẦ chỠ nh±n ho>c phñn Ỡc ẽa ông Tánh.

Ông gmám gmám chàng trai Nh±t:

- Đây! ì ng tmãng c±u jn a tôi yj chóa bệnh lâu nay, vỠ vỠ vỠ tôi thì tôi bụng lòng gỠ Minh Châu cho c±u nhé! TÝ c±u chma vki nhiều yâu.

Minh Châu nhỠ nhÙm trên ghẦ Nguy rxi! Ba cô không jg ý? Làm sao bây giá?

- Thma ba! VỠy bây giá con ph Ỡi làm sao?

Ông Tánh h<m hĩ

- C±u xem con gái tôi là gì mà nói gỠ thì gỠ dỂ ỳt v±y chí? C±u còn có bà nÝ, có m¹/₂ yúng không? MÝt khi chma có ngmá lb ý n nói chuyền yàng hoàng thì... y ng có hy vñg vô ích.

Thanh § c³n môi, chuyền này khá dỂ Ỡ i vBanh. Nhmng anh không mu Ỡn n nỈ m¹/₂

Buổi tối mẹ Thanh sẽ trở về ngôi nhà trẻ Minh Châu hỏi anh:

- Anh đã quy định rồi chưa?

Thanh sẽ trả lời:

- Có lẽ chỉ mình bà anh sang hỏi em thôi.

- Bà em sẽ không chấp nhận yêu. Xưa nay bà em luôn nói chắc nịch yíng cứt vầy yó.

Thanh sẽ im lặng mỉm cười rồi hỏi sang anh tài khác, vui vẻ hơn:

- Em sẽ đặt tên con chúng ta là gì?

- Nếu là con trai thì tên Văn Lý, còn con gái sẽ tên Thiên Lý! Anh thấy sao?

Ê... tên Thiên Lý đẹp hơn! Trai hay gái gì dùng tên này luôn đẹp.

- Vậy thì chúng ta thống nhất chọn tên Thiên Lý!

- Ê! Thiên Lý!

Mã nữa, còn phòng hỏi anh và tối:

- Xin lỗi anh? - Cô ấy này: - Em mệt lo phe m/buôn bán nên không đến đây...

- Hả! Chúng mình sẽ dẫn nó vào ngày mai. Còn bây giờ...

Anh tìm môi cô né hôn sau hai tháng dài xa cách thế này, ý muốn gì. Thanh sẽ hôn không biết chán, hôn anh ngay cả khi anh đi làm. Anh nhảm... Minh Châu vẫn cảm nhận mùi hương anh.

Cô mỉm cười nhìn anh, hỏi anh:

- Anh đang nghĩ gì vậy?

Thanh sẽ trả lời:

- Anh phải làm sao bây giờ Minh Châu! Em chỉ cho anh đi! Anh chỉ muốn gặp em ngay thôi.

- Nghe em nhé anh! Nhảm bực anh đi!

Thanh sẽ buông Minh Châu ra, bực bực:

- Anh không thích!

- Tuy m^{1/2}có l^{1/2} nhmng m^{1/2}v^{1/2} n là m^{1/2}anh. Không ch^{1/2} cũ cũ y^{1/2} ý^{1/2} ý^{1/2} ị^{1/2} ị^{1/2} ị^{1/2}. H^{1/2} kn nóa, còn con chúng mình. Nó không th^{1/2} c^{1/2} sanh ra mà không ị^{1/2} ị^{1/2} bà n^{1/2} Ý ban phúc. Anh à!

Thanh § o ng^{1/2}xi xu^{1/2}Ông sa lon. Thay vì tr^{1/2}§ lái, anh dang tay y^{1/2}ón cô ng^{1/2}xi vào lòng mình.

- Em...không còn ghét m^{1/2}anh?

Cô ch^{1/2}±n môi anh:

- Í! Em ch^{1/2}ma h^{1/2}ghét m^{1/2}anh ghen! M^{1/2}em nói tình m^{1/2}bao la nhmng không có ngh-a là s^{1/2} ích k^{1/2} không - n n^{1/2}ấu ị^{1/2} ị^{1/2} c trong cái bao la kia. Bi^{1/2}Ấ y^{1/2}âu sau này em c^{1/2}Êng là m^{1/2}Ýt bà m^{1/2}.

Ấ^{1/2}phiên Thanh § ch^{1/2} ±n môi Minh Châu:

- Không ị^{1/2} ị^{1/2} c nói b^{1/2}±y! Con mình nó nghe h^{1/2}Ấ y^{1/2}! Nghe nh^{1/2}óng lái này c^{1/2}ea em, l^{1/2} lên nó càng ngang b^{1/2} m^{1/2}ng h^{1/2}kn thì kh^{1/2}Ù.

Thanh § o g^{1/2}ĩ email cho m^{1/2}v^{1/2}Bnh^{1/2}óng dòng nhm sau:

“M^{1/2}Ấ^{1/2} NG^{1/2} nh^{1/2}m Ấ^{1/2}còn th^{1/2}ng con và mu^{1/2} ±n nh^{1/2}±n k^{1/2} c s^{1/2}y^{1/2}th^{1/2}ng kính c^{1/2} o^{1/2}a Minh Châu c^{1/2}ng nh^{1/2} o^{1/2}a ± a con bé b^{1/2}ng ±ang trong b^{1/2}m^{1/2}ng cô ±y, xin m^{1/2}Ấ^{1/2}h^{1/2}ĩ sang Vi^{1/2}ĩ Nam ± h^{1/2}ĩ c^{1/2}ĩ Minh Châu cho con. Con s^{1/2} ±c^{1/2} i Minh Châu vào m^{1/2}ĩt ngày g^{1/2}±n ±ây. Con c^{1/2}o m^{1/2}Ấ^{1/2} Aoshinla!”

Mùa y^{1/2}ông n^{1/2} m sau, m^{1/2}Ýt mùa y^{1/2}ông kh³c nghi^{1/2}ĩt kéo dài v^{1/2}Bnh^{1/2}óng tr^{1/2}± n m^{1/2}ma tuy^{1/2}Ấ, b^{1/2}o tuy^{1/2}Ấ làm §nh h^{1/2}m^{1/2}ng không nh^{1/2}Ó^{1/2} n cu^{1/2}Ýc s^{1/2}Ông c^{1/2}ea ng^{1/2}m^{1/2}ĩ dân x^{1/2}ĩ Ph^{1/2}ũ Tang.

Tuy nhiên m^{1/2}ma tuy^{1/2} 'Ấ.và b^{1/2}o tuy^{1/2}Ấ không §nh h^{1/2}m^{1/2}ng y^{1/2} n sinh ho^{1/2}ĩt ã o^{1/2}ng Kinh là bao. Trong thành ph^{1/2}Ốt± n±p h^{1/2}ĩ h^{1/2}§ v^{1/2}Bnh^{1/2}óng công ngh^{1/2}ĩ hi^{1/2}ĩn y^{1/2} i và m^{1/2}m^{1/2}ĩ m^{1/2}© tri^{1/2}ĩĩu dân sinh s^{1/2}Ông, có m^{1/2}Ýt gia y^{1/2}ĩnh s^{1/2}Ông th^{1/2}± an bình h^{1/2}ĩnh phúc.

C^{1/2}±u bé Thiên Lý y^{1/2}ã b³t y^{1/2} u bò y^{1/2}ĩ kh³p nhà, Thiên Lý mang l^{1/2}ĩ ni^{1/2}Ấm vui và s^{1/2}o hoà h^{1/2}p cho t^{1/2} © c^{1/2}§ m^{1/2}ĩĩ ng^{1/2}m^{1/2}ĩ. Minh Châu và Thanh § n^{1/2} t^{1/2}Ấ Nguyễn án

xong là mẹ a bé Thiên Lý sang Nhứt. Hàng ngày Minh Châu năn, dăn dấp nhà cĩa và cùng bà chki yua vớ Thiên Lý.

Thanh § trả l Ỡ công ty b Ỡ s§ n nhmng anh nói anh không có ý Ỡ làm vi Ỡ thốc thế Ỡ yây. l Ỡ mu Ỡ Ỡ cĩa anh là mã m Ỡ Ý trung tâm d Ỡy Nh Ỡ ngó Ỡ Sài Gòn.

Bà Ỡ i Skn. Ỡng h Ỡ cháu n Ỡ Bà nói:

- Vi Ỡ gì c Ỡng Ỡng, mi Ỡ Ỡ là cháu th Ỡy vui và h Ỡnh phúc.

Thanh § o h Ỡ v Ỡ

- Còn k Ỡ h Ỡ ch cĩa em trong t Ỡng lai là gì?

Minh Châu nhìn bà n Ỡ Ý và m Ỡ Ỡ ch Ỡng:

- D Ỡ, n Ỡ Ỡ bà và m Ỡ Ỡ cho phép thì khi bé Thiên Lý l Ỡ hkn m Ỡ Ý chút, con s Ỡ mã m Ỡ Ý l Ỡp ti Ỡng Vi Ỡt Ỡ Tokyo này.

Bà Ỡ i Skn gik tay:

- Lúc Ỡy bà y Ỡng ký Ỡ u tiên nhé!

Bà Lâm i Ỡn phàn n Ỡn:

- Nói v Ỡy r Ỡi công ty cĩa t Ỡ ch Ỡng ai trông coi h Ỡ Ỡ hay sao?

Bà Ỡ i Skn c Ỡm Ỡ v Ỡ cháu c Ỡ Ỡ

- Còn th Ỡng ch Ỡ con này này! Con cí qu Ỡ n lý công ty m Ỡm Ỡ n m Ỡn Ỡa Ỡi. M Ỡ Ỡ s Ỡ Ỡ giúp con, h Ỡm Ỡng d Ỡn Thiên Lý quán xuy Ỡn ck ngki nhà ta. Ch Ỡ c ch Ỡn nó s Ỡ làm t Ỡ mà.

Thanh § o rái gh Ỡ Ỡ sa lon:

- Hay quá? Ngay bây giá bà và m Ỡ Ỡ h Ỡm Ỡng d Ỡn Thiên Lý giúp t Ỡi con nhé! Con r Ỡ bi Ỡ Ỡ kn Ỡ y.

Bà Lâm i Ỡn li Ỡc x Ỡo:

- Con s Ỡp s Ỡ k Ỡo m Ỡ Ỡ nó Ỡi y Ỡu h Ỡ?

Thanh § o c Ỡm Ỡ h Ỡ Ỡ:

- Trái hôm nay Ỡ Ỡp th Ỡ Ỡ này mà m Ỡ Ỡ

Bà Ỡ i Skn khích l Ỡ Ỡ

- Hai ý a có ý ýi cho vui. M¹/trông thụng bé ỹnç c mà.

Bà Lâm i¹nh³c Minh Châu mang theo m¹ len, g¹ng tay dày và mantau. Bà tuy ngoài m¹t ỹnh lòng nhmngyã quan tâm ỹ¹n cô nhi¹ũ hkn.

Ra sân, Minh Châu h¹ĩ Thanh §:

- Chúng mình ỹi ỹâu h¹§ anh?

- Không lo thi¹ũ ỹ¹ ỹi¹ũn ỹâu cmng à.

Anh mã cũ xe cho cô, m¹ ỹt cũ chỉ galant d¹ĩ thmkg.

Cho xe ch¹ỹy, Thanh § nói:

- Chúng mình ỹ¹n khu thmkg m¹ỹi Ikebukuro. Sau ỹó ghé khu thái trang Harajuku hay Shibuya gì ỹó. Mua vài b¹ỹ¹chũ - n b¹ỹ¹ón hoa anh ỹào vào tháng ba s³p t¹ũ

Minh Châu bi¹ũ anh nói v¹ỹy chí anh và cô ỹi ng³m là ch¹ỹ ỹ¹ũ. Mua, chỉ mua vài món ỹ¹thoi. Anh không h¹ ỹ¹phung phí, s³m tuã h¹ng? Minh Châu th¹ ỹ¹ mình là ng¹mã h¹ỹnh phúc nh¹ũ! T¹õ nhiên cô mu¹ũn ỹnç n¹ ỹ¹ng n¹ũ v¹ũnh.

- R¹ĩ sau ỹó nóa, chúng mình ỹi ỹâu anh?

- A... em thích ỹi ỹâu anh s¹ũn a ỹ¹n ỹó. m¹ a mi¹ĩn phí, ỹón cũn mi¹ĩn phí luôn! V¹ỹy nh¹ũ! Trong khi anh lái xe ỹ¹n khu thmkg m¹ỹi, em có suy ngh- , khi nào ngh- xong nói v¹ũnh.

- Em ngh- xong. r¹ĩ anh à! Nh¹mng hôm nay chúng mình không ỹ¹n ỹó ỹnç. Không k¹ĩp thái gian.

- ó là ỹâu?

- Thành ph¹ũ Saporó.

- À, anh hi¹ũ r¹ĩ, em mu¹ũn d¹ũ h¹ỹ¹ tuy¹ũ chỉ gì?

- Ch³c là vui l³m?

- Nh¹mng ỹnh kh¹ng khi¹ũp. E r¹ng em s¹ũ không ch¹ũ n¹ũ ỹâu.

- úng là em có l¹ũ ch¹ũ không n¹ũ. Th¹ũt ra lúc này em chỉ mu¹ũn ỹnç ng³m tuy¹ũ r¹ĩ.

Anh ngh- có th¹ũ ỹnç c¹ ỹ¹y. D¹ũ báo thái ti¹ũt chi¹ũ t¹ũ nay tuy¹ũ r¹ĩ nhi¹ũ khu v¹ũc.

- Vây thì tuyết quá!

Thanh § o nhìn cô, tìm tìm cái:

Minh Châu chấy dể:

- Anh cái gì?

- Nhìn em hễ hã th ã này yáng yêu l³m!

M³t cô long lanh:

- Anh có ý gì mà bày ý t khen nểnh em?

- Khen th±t lòng ỹ! - Thanh § c «m tay Minh Châu: - Thái gian qua anh hể tiểng Viể, biể có câu “gái mỷt con trông mòn con m³t”! Qu§ là yúng. Em ý p hkn, h© đ- n hkn trmfc r© nhiể, r© ý p!

- Em thmãng cho lái khen th±t lòng cẽa anh nghe? - Minh Châu nói và tĩa ý u vào vai ch×ng.

Hai vẹch ×ng ýi dể qua m©y khu phỗ mua s³m m© g«n hể buừ chiể. Thanh § o đ- n Minh Châu ýi n l-u hể s§n.

Thỉnh tho§ng anh kéo vẹ ýi n nhm vey. Bóa n chỉ có hai ngmá. Tình tí và lãng mỷn nhm hai ngmá mỷêu nhau.

ang n, cô đng ể a:

- Hôm nay! Em chệnh hể nay ch ma kớ anh mỷt chuyể.

- Có nghiêm trểng l³m không em?

- Quan trểng! - Cô chính ể: - Tể sao không thích ngành kinh doanh mà anh v- n hể hể ýi hể kinh tể?

Thanh § o tĩa vào ghể mk màng nhể ể:

- Gióa anh và m½có th±t nhiể tho§ thu±n. Nhiể l³m. Chuyể hể kinh tể cểng v±y. Khi tở nghiểp trung hể m½h m doỷ nể anh nh© quyể theo ngành sm phỷn thì m½c³t hể các kho§n chi tiêu cẽa anh. Ngm© ể, anh chử vào hể ngành kinh tể thì m½chính thíc cho anh ba m mki ph«n tr m cừ ph«n công ty, ểg thái chi ý y ể sinh ho ýt phí cho anh.

- Nhmng hể xong anh không ý n công ty làm viể?

- mk ng nhiên! - Anh em ranh mãnh: - Bã vì n m trmfc ýo m^{1/2}và anh chỉ thoş thu±n chuyỄn hỄ chí không § Ý ng Ễ n chuyỄn yi làm ã công ty.

Minh Châu thã h³t, nói nhm chỉ Ễ mình nghe:

- C«u trái sao cho sau này Thiên Lý ỹ ng giỄng anh tánh ýo.

Thanh § o tmng Ễg:

- BiỄ yêu Ễng, con nhà tông...

Minh Châu vung tay:

- Em sÁ không Ễ chuyỄn ýo xşy ra.

Thanh § o phì emã, gì chí v Ễi Ễm đó đụn hình nhm cô thua xa cô Ễn Kim Ánh.

Minh Châu chỆ kêu lên, háo h íc:

- TuyỄ rki kia anh ki!

Anh nhìn ra khung kính, ýung là rki th±t! Nhóng bông tuyỄ tr³ng xỔp hay nhè nh^{1/2} Ễ u lên tóc, lên vai áo khách bÝ hành! MÝt hình Ễnh tuyỄ vái nhm trong mk.

Thanh § gi Ềc Minh Châu mau rái nhà hàng, vào trong xe ng×i ng³ m tuyỄ bay bay sÁ có cşm giác lãng mỄn riêng.

Trái tím hoàng hôn. Nhmg bông tuyỄ nhm nhóng nàng tiên đũ dàng và nhàn hỄ.

Cô tĩa vào vai anh, mk màng, bâng khuân.

Gióa phút giây cẽa riêng hai ngmã chỆ vang lên chu Ủ tí tí cẽa ỄỄn thoỠi di Ễg.

- Là Kim Ánh anh Ễ!

Thanh Ễ áo nghỄch ngỆm áp tai nghe ké.

GiỄng Kim Ánh trỄch thmỆg:

- Này, nhÓ Minh Châu kia! Mà Ễ Ễng làm gì ýo?

Minh Châu emã nhÓ

- Không làm gì cş! Tao Ễng cùng anh Ễ ng×i trong xe ng³ m hoa tuyỄ bay.

Có lẽ Kim Ánh trầm ngâm:

- Xái? Lãng mạn đó hả?

Minh Châu liếc nhìn chàng. Anh cặng vào trán cô.

- ừ, chút chút thôi.

Kim Ánh cao giọng.

- Nè, mà ý tưởng chính mình mà bị lãng mạn nghe! Còn tao nóa này.

- Mà ý tưởng làm gì?

- Ờng có một chuyến Tokyo và công nghệ hoa tuyết bên cạnh một chàng trai... chàng thua Thanh Sơn mà là một yêu.

- Hi ?

- Mà bạn biết gì? Bạn nói nghe! Chính là ông thầy Việt ngó ngang xem mà chàng mà đã học bên Mỹ ý.

Minh Châu ng- n ngk. Cô đáp lại thoải mái, nhìn Thanh Sơn:

- Thì ra anh biết thì Ờu cho Kim Ánh! Vậy mà không nói cho em biết? Xấu quá! Phải phải anh mà Ờng c.

Thanh Sơn khóa tay cô:

- Anh chớ phải! Nhưng bây giờ em ngại yên nào. Hoa tuyết vẫn còn bay kia, chỉ là nay không có nhiệt độ nên tuyết bay mà Ờng làm sao.

Cô ngoan ngoãn ngại yên. Bàn tay chàng vào tay anh ôm áp. Bên ngoài hoa tuyết vẫn bay bay.

HẾT